

Богданкаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21 АВГУСТА 1943

БРОЈ 91 — ГОД. IV.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЖМУРКЕ У ХАЈД-ПАРКУ

ЧЕРЧИЛ: — ПРОКЛЕТЕ ЖМУРКЕ. РУЗВЕЛТУ БАР ВИДИМ ТРАГОВЕ, АЛИ ГДЕ СЕ ДО ВРАГА, КРИЈЕ СТАЉИН.

Из Лондона својим закупцима веле — емигранти мора одмах да се селе

Стари чика Винстон преко мора ишо
Рузвелту је он на подворење пришо
У Хајдпарку био разговор у двоје
Од врућине тешке ортаци се зноје
Јер Стаљин им врда, у рефену неће
Он се неким тајним путевима креће
А овој двојци трећи стално фали
Док се Стаљин труди да им свуд подвали
Да њихове везе и утицај слаби
Он све емигранте чак у Москву ваби
Па да их привуче све на своју страну
Џабе обећава он и стан и храну
И све друге згоде, плату и бакшише
Само да их има он на списку више
А Черчил већ знаде шта му Москва жели
Па се зато и он код Рузвелта сели
С новом фарбом хоће да снабдеју четку
Да скувају тазе лажи или сплетку
А ком прија ово мезе или славље
Нек изеде слатко, нек му је наздравље.

Трифуновић Миша и братија цела
Сад литију носе кроз британска села
У грлу им стала повелика кнедла
Јер су избачени напрасно из седла
Није хтели да се на наредбе збрзе
А Енглези људе непослушне мрзе
И док овде влада кукњава и стиска

Емигрантски лонац крчка
Играју се само трчка
Праве рђав виц
Из Ужица чика Миша
За час слетео са плиша
Викнули му шиц!

Америка је добар самарићанин XX века

Избриса их Черчил са платнога списка,
Па постави друге, послушније, млађе
Који ће га слушат верније и слађе
Као прву пробу послушности њине
С лондонског асфалта он ће да их скине
И да их пошаље на обале Нила
Где ће играт трчка тевабија чила
Ова смешна влада од пет шест персона
И шапат ће слушат, кад је из Лондона.

Таман Англосакси измислише причу
Да и »штук« сада пред њима узмичу
Кад одједном вешто ко из ведре неба
Један тежан конвој погођен у ребра
Торпедима снажним, чак са авиона
За час потопљено сто хиљада тона
На морима другим било других јада
Ту недавно једна крстарица страда
Било подморнице, било опет »штук«
За ортакчу флоту невоље и бруке
Поред тога они због свога терора
Имају невоље од четири чвора
Одбрана по тријес бомбардера смота
А то је губитак од двеста пилота
Са тиме не могу да играју жмурке
Пилоти не ничу нигде као печурке
А када одмазда наиђе по плану
Они овај терор за час ће да ману.

Черчил се по свету шета
Све га нешто гребе, смета
Па трчи у круг
А прсти га много сврбе
Сигуран ко клин од врбе
Большевички друг.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ПРИЗНАЊЕ ЗА УСЛУГУ

Познати енглески писац Х. Џ. Велс објављује у часопису »Ворлд ревиу« један дужи чланак о изданичком генералу де Голу, у којем поред осталог ласкања овом »савезнику«, пише: де Гол је прави извештачени лудак.

Изгледа да је црнац извршио већ своју мисију, кад му овако савезници тепају и кад га чисте тако лепим називима.

ЈЕДНОГЛАСНА ВЕЋИНА

Аустралијска влада добила је после тридесеточасовне дебате поверење у Парламенту са једним гласом већине.

Влада може да буде задовољна, јер сада збиља има једногласну већину.

ТОРПЕДОВАО ОСТРВО

Према вестима »Њујоркер« амерички разарач »Черчил« торпедовао је у Карипском мору — острво »Ла сола«, јер је командант превидео да је ово острво немачка подморница. Ла Сола је једно усамљено, стеновито острвце, које тек што вири из мора. И због тога ово острво ноћу изгледа »као привиђење подморница«.

Због овог »херојског« подвига командант »Черчил« одликован је лентом »лак-Артура«.

Москва, августа. — Овде је стигао англо-амерички протест због тога што Стаљинова војска и даље свира Интернационалу иако је ова фирма званично укинута.

На овај протест Стаљин је одговорио Лондону:

— Ми смо скинули фирму под условом да нам предасте источну и југоисточну Е-

вропу, а ако хоћете да се одрекнемо и музике, онда тражићемо целу Европу. Ако пристајете на ову трампу одмах на одговорите, да престанемо с музиком.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СВИ СЕ ИЗРЕЂАШЕ

Лондон, августа. — Последњим образовањем »југословенске владе« исцрпљена је и последња резерва емиграната за састављање и крпљење разних влада. До сада су се изређали свих 133 емиграната на власти, а сада кандидати за нове владе мораће се тржити по другим државама. Зато се углавном и сели ова Пурићева влада у Каиро, пошто су ов-

де пресушили извори емиграната за нове владе, а зна се да Енглези брзо изгустирају сваку владу, па се очекује да ће и ова влада ускоро отићи у архиву.

ОШТАР ПРОТЕСТ

Техеран, августа. — Миша гаваз у посланству оштро је протествовао код Пурића што није ушао у владу јер и он је — чиновник. Пурић му је одговорио да ће

га узети у обзир приликом прве реконструкције.

КОМИСИЈА ЋЕ РЕШИТИ

Москва, августа. — Образована је комисија да утврди да ли је Стаљин позван на састанак са Черчилом и Рузвелтом или није. Док »Рајтер« објављује да је Стаљин позван, докле »Т-с« тврди да Стаљина нико није ни позвао, па према томе он неће да се натурује јер је врло »скроман«.

УТАКМИЦА ИЛИ РАТ

Амерички ратни извештач Дреј Мидлтон прича, да су амерички војници потпуно необавештени о узроцима и циљу рата. Они сматрају рат као неку врсту гигантске фудбалске утакмице.

Таман посла! Кад би знали да се боре за банке из Вол-Стрита и ратне лифтеранте, онда не би собом носили бедекере и упутства, где се може најбоље забављати у Европи.

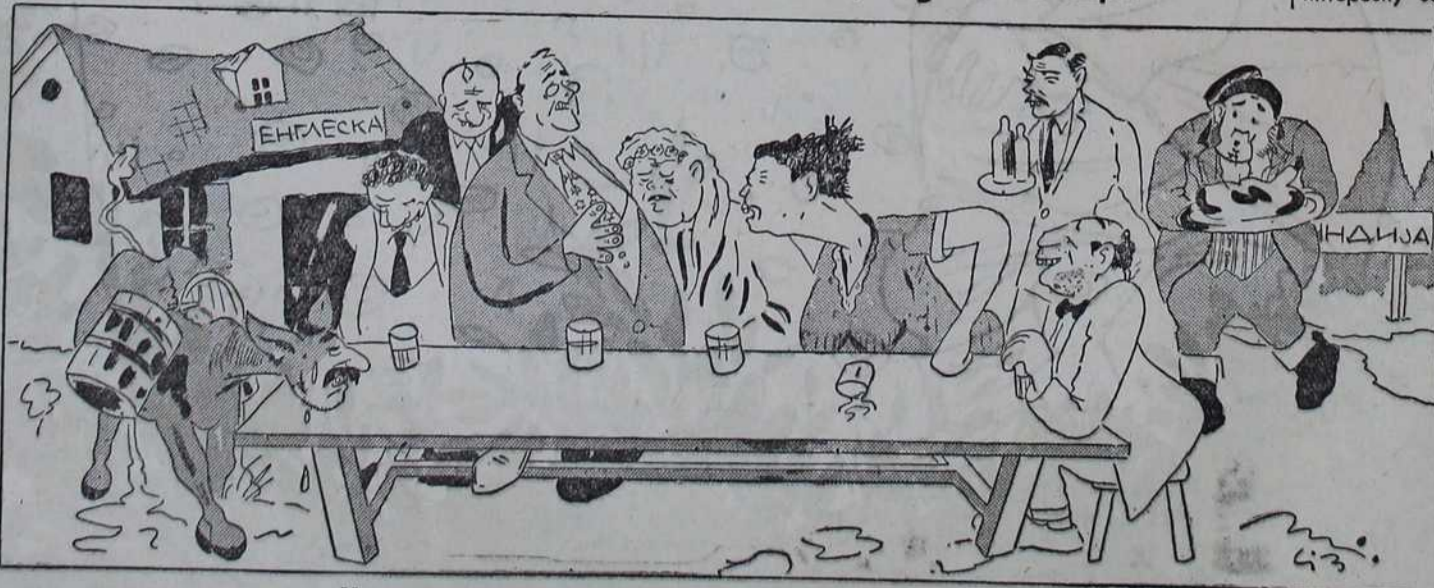
ИМАЈУ ОЧИ А НЕМАЈУ ГЛАВУ

Приликом поделе Северне Африке на енглеску и америчку интересну сферу пише »Манчестер Гвардијан«:

»Америка је учинила велике услуге по ствари алираца у Северној Африци, али ако ми њихову садашњу политику не тумачимо погрешно, она нам причињава за будућност страшне проблеме и стеже нас око врата...»

Енглези виде добро америчке намере, али су хипнотисани као жаба пред змијом.

Народне пословице у слици

Не зову магарца у сватове да се гости већ да воду вуче

House
БОДЉЕ

Варошанин и сељак

— Кажи ми, драга снашо, били се могло добити кајмака, масти и јаја!
— Зато ће се убришеш, али имам лепо цвеће и могу ти га дати и без одобрења твог Дириса.

БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Тркали се црвени и плави
Са фудбалом по зеленој трави
Навијачки то је увек жур
А кад дођу навијачке масе
Напуне се зачас спортске касе
А сам фудбал може бити штур.

БОЉЕ НИЗ ВОДУ

Штала »Горица« се тако зове
по брегу близу Ниша, али пошто
узбрдица не прија сада се на-
звала »Нишава«, а то је река па
стално гура низ воду па ће ваљ-
да и штала да крене.

ДИСКВАЛИФИКОВАНИ

Одбојци Миша Трифуновић и
Слободан, који су покушали да
учествују на утакмицама, диска-
лификовани су и најурени са и-
гралишта и сада гледају кроз та-
рабу.

ГУРА КАО МЕРКУР

Ваљевци су играли фудбал као
бокс али је у том била велика
конкуренија иако су они поми-
ли ноге као од шале. Али про-
клета правила и судије ометаше
их у напретку. Сада су прешли
на бокс и помози Боже. Ускоро
ће макљати све конкуренте.

Зна он предмет

— Два пута си ме питао да ли
смеш да изађеш с часа и два
пута сам ти рекао: не! А ти си
опет изашао.
— Јесам, господине професо-
ре, али ви нам сами увек тврди-
те да »две негације значе пот-
врду«.

НЕДЕЉА, 15 августа

— Е, мој друже,
— прича јутрос на
пецању мој комши-
ја Лаца, »Знам ја
да неће бити рибе,
али сам опет до-
шао...«

— Како си знао да неће бити
рибе? — чудим се ја.

— Па тако лепо! Кад риба не-
ће ни на црва од воденог цвета
онда је нема уопште, али сам ја
дошао за инат...

— Ко ме за инат? — испитујем
га ја.

— Оној мојој ајмани. Синоћ
сам јој казао да ћу сигурно у-
хватити шарана и она тео дан
сецка лука и плуцка, а ћу вече-
рас да јој донесем мередов. Не-
ка њега баци на лук. Душу ми
поједе, а не смем јој ништа па
ћу бар тако да јој се осветим.

Помислиће те да је то прогово-
рила људска племенитост и осе-
ћајност. Ни помена од тога. Не-
што сасвим друго било је узрок
ове промене.

Када је улазио у вагон једна
жена рече гласно:

— То је онај чича што зна да
гледа у карте. Све погађа.

Ето ово неколико речи било
је довољно да промени распо-
ложење у његову корист, а бар по-
ловина путника је молила старца
да им ту, на лицу места, баца
карте.

УТОРАК, 17 августа

— Јао, комшија,
шта да радим и где
да се девам? — за-
вапиј утрос сабајле
мој комшија Мак-
са, чиновник V гру-
пе, али са тридесет
и четири године службе.

— Где је запело? — осмехну
се ја на његову кукњаву, јер га
знам као ведрога човека.

— Море, није само запело, већ
се и завезало — настави он. А
све ми је крив положајник.

СРЕДА, 18 августа

Срета хемингвеј
води се од жене а
што наши кажу,
ни куснуо ни лиз-
нуо. Али десио му
се малер, један од
оних чудних мале-

ра који изгледају невероватни а
ипак су истинити. Ево у чему је
тај малер: Отишао он да се купа
негде на Ади Циганлији. Управо
пошао да мерка неку врбовину
па узгред се решио да се купа.
Скинуо се он у једном ибуну

и одело вешто сложио испод јед-
не класе а ознојену кошуљу о-
ставио на грању да се суши. Док
се он брчкао неко дошао и од-
нео му кошуљу. Украо би му си-
гурно и одело да га није вешто
сакрио.

Када је дошао кући жена га
је узела на добру ватру, и све
његово уверавање није му ништа
вредело. Он је био и остао »раз-
вратник« и Маца спакова ствари
и оде код мајке.

ЧЕТВРТАК, 19 августа

— Јао, што сам
добрио леп стан —
похвали се Веца.
— Вала није бо-
љи од мога — ка-
же Цане.

Овај се разговор
водио у кафани између моја два
кафанска познаника, а повод му
је био сеоба нашег пријатеља
Симе.
— А какав ти је то стан? —
упитам ја Вецу.
— Дивота једна — ускликну

он. — До мене биоскоп, а преко-
пута позориште.

— Код мене још боље. У кући
зложни завод а прекопута две
кафане.

ПЕТАК, 20 августа

Љут мој комши-
ја Пера јутрос као
ватра. Само виче
по кући од сабајле.
Не допаде ми се
ово и ја одох код
њега да видим шта
је

— Шта је било побогу? — у-
питам га ја, а он само резигни-
рано одмахну руком.

— Море, остави ме Мртав сам
уморан, једва се вучем.

— Па шта си радио?

— Нисам радио ништа али
сам сањао да сам био на кулуку.

СУБОТА, 21 августа

Јутрос се завалих
са мојим кум Са-
вом. Сретосмо се
на пијаци, а њему
на образу велика
посекотина.

— Шта ти је то?

— питам га ја. Да није од жене?

— Море, од бријања. — каже
он.

— Па који те је то кретен бри-
јао?

— Сам сам се бријао — одго-
вори он. А ти си кретен...

НЕДЕЉА ОД НЕДЕЉЕ

Ишао је возом у
једно оближње ме-
сто. Наравно, воз
пун као око, а пут-
ници нервозни и
неучтиви. Све као
и обично. Али се
догодило нешто што није обич-
но. Замислите, уђе у вагон један
бедан старац, сав у ритам И у
место да га изгрде и одгурају у
ћоше, дозволише му да седне на
један сандук, дадоше му јела и
чувана, па доби чак и у готову.

— Јао, комшија,
шта да радим и где
да се девам? — за-
вапиј утрос сабајле
мој комшија Мак-
са, чиновник V гру-
пе, али са тридесет
и четири године службе.

Срета хемингвеј
води се од жене а
што наши кажу,
ни куснуо ни лиз-
нуо. Али десио му
се малер, један од
оних чудних мале-

— Јао, што сам
добрио леп стан —
похвали се Веца.
— Вала није бо-
љи од мога — ка-
же Цане.

Јутрос се завалих
са мојим кум Са-
вом. Сретосмо се
на пијаци, а њему
на образу велика
посекотина.

Када надалеко и нашироко постоји само једно дрво

— Није вас срамота, тако снажан човек па просите. Зашто то радите?
— А зар ово није посао?

ПЕРИЦА НЕЗНА

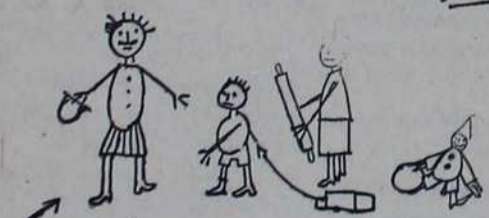
На часу зоологије учитељ пита:
— Кажите ми, Перице, која животиња највише личи на човека?
— Жена, господине, одговори Перица.
Мали Перица је имао обичај да прстом показује на човека, кад о њему говори.
— Немој више показивати прстом, Перице, опомиње га мати.
— А зашто се онда тај прст зове кажипрст?

Селјак: Како ти се допада кокош?
Варошанин: Исuviше је мала за то име.

Писмо малог Јовице

Злати Моји цитираоци
... да се савама поштено ластобалам да се блауки добровољно сава оцете да вам писем. ја сам знам сава ви оцете или ја то не могу. Да писем јербо сам још мали ја нумем да уфатам сензације а све мате омаце савалим ва не мислелесују ал блатае клуано и не ма. вагда није вагно сава је цика таса блуо у кафани и поаио диве стилијае таје после поглесија свата и оаио код стилина телке у сава а савао Веу блуо цика сава па се наглавио цумбус и сад су обоје у блуици а салина телка несме од блуке дигаје у авлију.
... како сам цумбус саваоли за то је сад мил и талина Ал кад влои ја му молати диген у блуицу јербо не да не талице као мауки ал сад му је вагније да нешто залади па гао талици да алгоа неке савалим. Он сам наје да је сволу као цика а блез та ал он није нико и ниста, да то знам да махнем од куце а сви не дугуби оаае а Као млам тале ондај цо сват оје самном да се дугуби заблавио сам да вои јавим да је влацала све погодила гостарици секи мала она зимије да је баца калате а она јој казала да не да оубије беду и муза. Беду је веу добила а сад цика муза рано се тласи да муз не гадони тале свата да будне муз
... вои све новостан за овој блуо а ја се молим боту да не будне школе а цика таса професор талица сим- би да цу лако да се јеси.

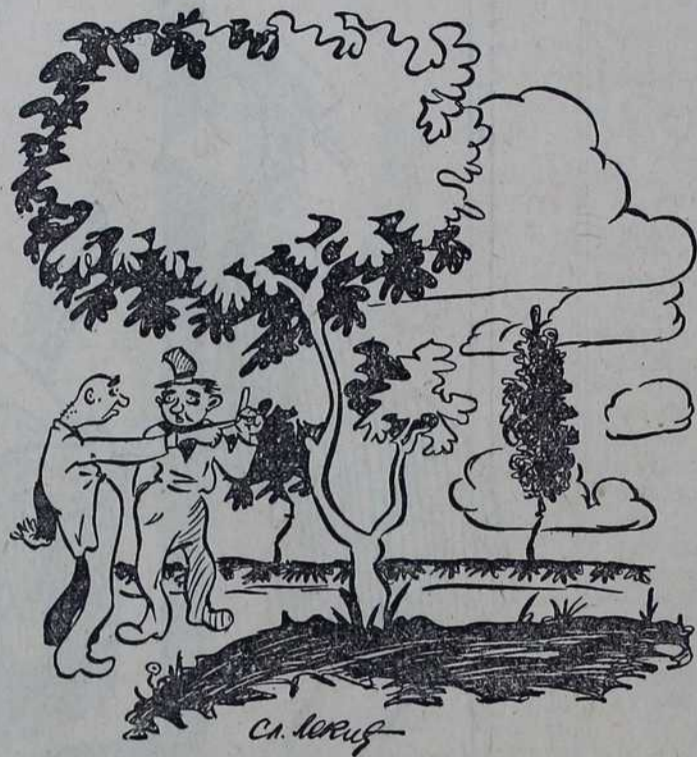
Вао Јовица

Свако ми изгледа

НАШИ ЛУДИ И

Старе казне - нове цене

— Идем сад да берем јабуке по Калемегдану.
— Јеси ли луд! Па платићеш казну.
— Ипак ће ме то стати јевтиније, него да их купим у пи- јаци.

СА ТАШ-МАЈДАНА

— Што си невесео Ђоко!
— Како би био весео, кад нам они, што разбијају бригу, конкуришу.

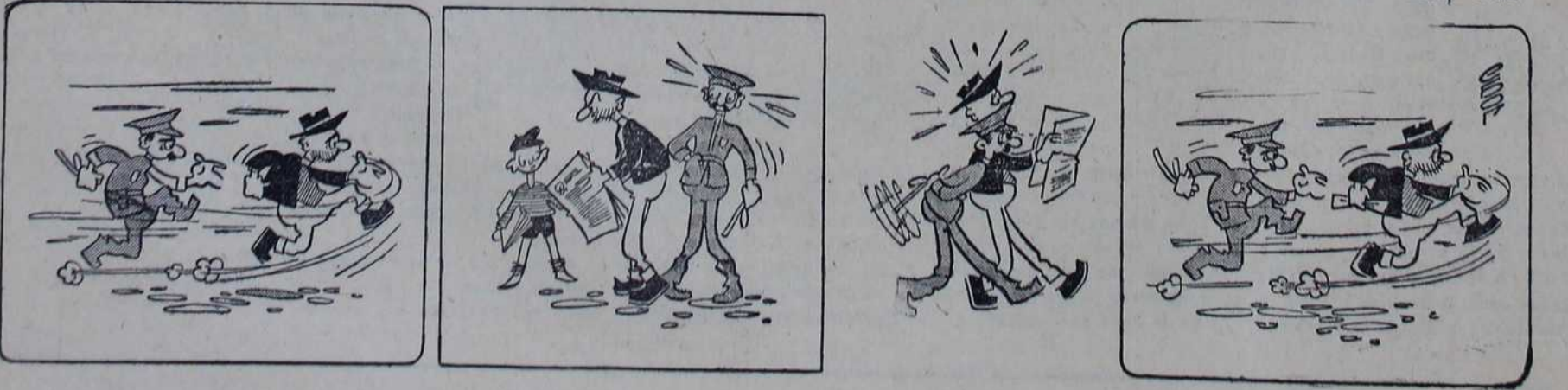

— Водите рачуна, ако се криво закунете, да вас чека божја казна и пакао.
— Али, ако рекнем истину, изгубићу парницу.
— Шта кошта овај папагај?
— Он тако добро говори, госпођо, да се о цени можете са њима споразумети!

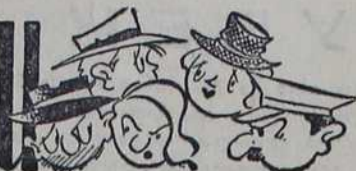
Бодликава

У спорту су најдосаднији навијачи. То су они људи или жене који се не разумеју у спорту али који се определе за један клуб па на силу хоће да он победи. Е, цела ова генерација је навијала и овај дух и атмосфера осећају се на сваком кораку. У трговини су навијачи, у организацији навијачи, у политици навијачи, а о спорту и да не говоримо. Зато човек који није навијач изгледа као бела врана, га где год да се појави он осећа да је на сметњи и да га свет не радује.
А вешт свет се користи овом психозом, на тенане ради свој посао. За црну берзу навијају баш они које она највише погађа, док за зеленаше и спекуланте «дукују» највише опљачкани. О политици не вреди ни говорити. Ту сви вичу «гол» пре него што су играчи и изашли на терен и када се још не зна да ли ће се утакмица одиграти. За те навијаче није важно да гледају утакмицу већ се само труде да се и они чују да им се не би могло пребацити како нису навијали.
То све показује да «друкерска» психоза није здрава и да од ње

ЛОПОВАЦА И ПРЕВНОСНИ ЖАЦА

НАШИ КРАЈОВИ

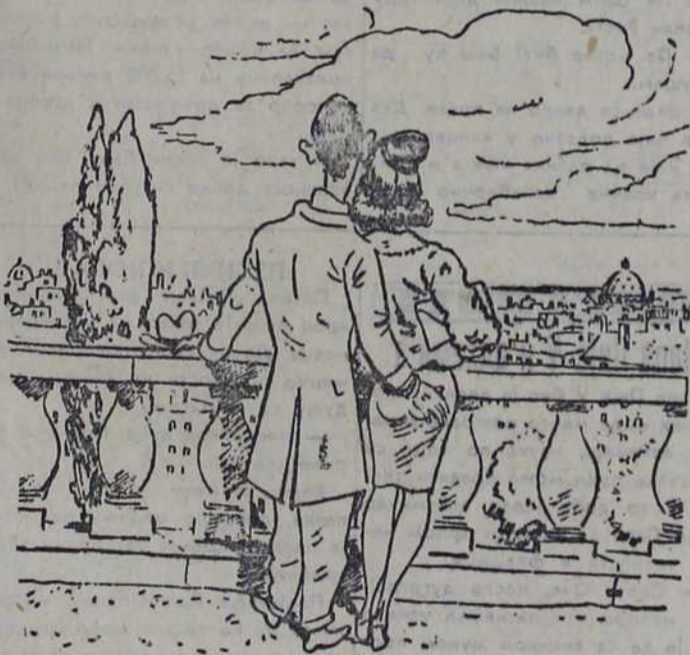

Од сиротиње до мондена

- Да склонимо сребрни прибор.
- Зар се бојиш да нам га неко не украде.
- Не, бојим се само да га не препознају.

Опипљива судбина

- Драга, у нашој љубави судбина је ставила своју руку.
- Колико је ја осећам, а и ти!

— Пошто смо на истом путу, дозволите онда да вам се представим.

— Ја мислим, драга, да сам ти овим пољубцем све рекао, зар не?

— Нисам разумела. Понови...

— Она: Да ли верујете да се од млека гоји?

— Он: Без сумње, госпођо, погледајте како су краве дебеле.

Козерица

неће бити вајда. Али коме то говорити. Чим некоме скренеш пажњу да није на доброме путу он ти гласно спомене целу фамилију а што ти говори иза леђа да Бог сачува. А баш то је доказ за навијачку психозу јер навијач није никад у праву и он то добро осећа па зато је нервозан и увек спреман за свађу и тучу. Из тих разлога се свет свађа свуда и на сваком месту, у трамвају, у возу, на пијаци... Јер шта би друго и могао да ради. Осећа да ради глупости, осећа да је себичан, сићушан и испод нивоа догађаја и збивања па се љути на — друге. Јер ко је луд да се љути на себе и да призна да је он крив. А време тече даље. Ето стигла је јесен, сезона бербе, туршије и свежих вечери када ради нешто и спекулација. Многи ће да направе паре док ће други да направе пакост себи и другима.

Знам да ће се моји читаоци зачудити што пишем о навијачима, али јесен је сезона великих утакмица када су навијачи нарочито досадни. Зато пишем о комарцима, навијачима и — женама јер су то три сезонске невоље.

НАУЧИО ОД СИНА

— Дошво сам да вам исплатим рачун за одело, али вас молим да ми кажете како сте умели да саставите онако дирљиво писмо. Оно би исцедило новац и из камена, а камоли из човека.

— Ја га нисам ни састављао. Просто сам преписао неколико одломака из писама која ми шаље мој син студент.

— Пошто си тако лепо опрао лице, опери и руке.

— Није потребно, руке ћу држати у џеповима.

— Јуче сам се оженио. Тако сам срећан, да то не могу речима да изразим.

— Можда можеш бројевима...

Равајло у цивилу

е брате што Су ове ценске Досадне, то Већ нема. окомила се једна на мен Па све нешто петља те Оћеш ово те оћеш оно и јопет на мен а ја јој Џакам, слуша бре женска главо Остави ти мен јербо ја имам И друге запетљаниције ево вод па Не могу да се замлађујм стег али она неће да Ме се окане. тако сам јучер Бијо у Београд а она ме триви Насред иаде па Каже чуј бре равајло има за теб једну добру згодацију а цабалучина.

превари ме онај Куси и ја слудовак па одок код Ње у квартиљ а тамо Ми она изнесе разни цивили и Друге господке залуднице и ја ти ведну да Ту може и за мен нешто да бидне па Узек једне панталоне Зелене ка неки зелембаћ и један жут капут а она ми утрапи једну црвену мешлију Ка булка удесим се Ја ка стари вијакер и Таман поћок да се шпанирам по сокаци кад бре навали народ ка начудо па све зевау у мен и вичу уа-уа остав се бре народе ћорава Посла зар бре нисте веднули господина Па се Сад чудите а Један ми крњави вели па Ти си бре из циркус они што воде мајмуни а ја Се паљутик и тедо да Га звизнем По звезду ал видим Да ги има много Па ће ме изудару зато се врнем код оне Што ми је продала цивил и Кажем да сам се Попишманијо него нек врће паре а она Се смејуљи па каже право је вала Да и ти изгуташ доста ми се кварило твоје млеко на шпорет и Доста сам куповала мекиње место брашно и душу Нам узесте а Јопет нас београђане мрзите и исмјавате а Ми остадомо голи ка прст.

Када сам видио да нема враћање а ја од Онај цивил направим бошчу и кад сам бијо Поред саву ја све фрљим у воду да ми се не Смеједу в село јербо ћата једва чека да ми врне шило

за огњило јербо сам га наговорико да купи врак и цилиндер па сад не зна шта ће сту залудницу, ај опет жао га да баци па мука жива а ја сам браћо видио да само ми сељаци много огрешили душу ал Јопет шта ми вреди шта знам Јер Ако нећу ја онда ће неко други пошто нам ови београђани сваки сто година доћу на љунију све сте ал ја нећу више у цивил јербо то није Само да купиш и набавиш већ треба и друго знање.

ваш равајло

КУРАЖНА ДЕВОЈЧИЦА

Мара се враћа са својим малим братом од зубног лекара. Сретне их једна пријатељица њихове маме, и пита је да ли је била довољно куражна.

— Јесам, госпођо! одговара Мара.

— Ниси много викала?

— Нисам, госпођо!

— А шта је зубни лекар радио?

— Извадио је два зуба мом малом брату.

— Чувар у зоолошком врту: Господо, ово је афрички, а оно је индијски слон.

Посетилац: А каква је разлика међу њима?

Чувар: Први је из Африке а други је из Индије.

— Твоја жена која је студирала хемију, изгледа да се више тиме не бави?

— Ах, да с времена на време врши експерименте. Јуче је, на пример, претворила у угаљ једно дивно парче телетине.

Муж: Велиш да ја купујем непотребне ствари?

Жена: Свакако. Ето, купио си апарат за гашење пожара, који већ пет година нисмо употребили.

РАВАЈЛО ЉУБИТЕЉ ИСТИНЕ

ЖИВЕНЕ СЕТИ

СВЕ ЖЕНСКЕ ЈЕДНАКЕ

— Твој ми је стриц јуче дао свега 22 године.
— Ох, он је одувек био циција.

Н. Н.: Добили смо твоје шале. Толико су веселе да ћемо их употребити за »Побусани« понедељак.

Газда Пери: Сети се народне пословице: Ко тражи веће изгуби и своје из вреће.

Столету: Ради као и остали. Зарађуј по 500% и буди народни добротвор.

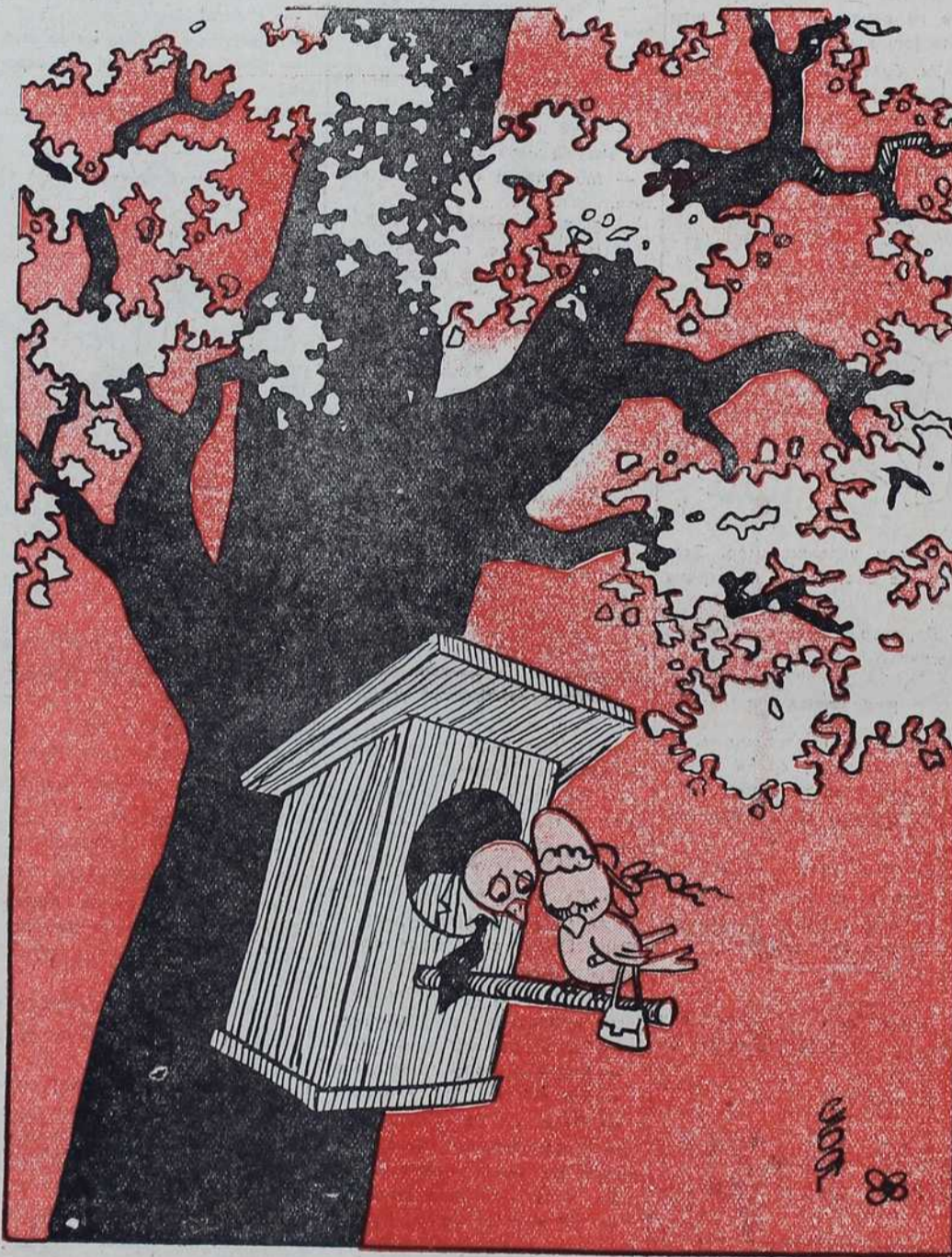
Мити: Мора да си попио нешто у кафи кад те је опчинила та кафеџика. Осим ако није по среди нека добра кујна.

Спаси: Добро си почео, само ако се не потрудиш да докажеш оно старо: што дикла навикла.

Миши Т.: Баш си у малеру. Таман је узјашио курта, када се појави мурта па те отера из седала.

Двојици Јурица: Мора да је тешко када пресуши славина. Али за вас је лако, има резерве.

Пери: Дошли дивљи па истерали питоме.

— Шта ћеш ти сада мислити о мени!

— Мора да је то неко присно пријатељство кад је тако добро познајеш.

— Ама јок, ја је поздрављам само свако јутро у трамвају и кад дође до мене.

Оном из Слатине, Петровац. — Немој да се нигде окрећеш већ тражи још лиферанте.

Сојки: Најбољи је парадајз из конзерве.

Бисерки: Скувај му на Преображење кафу са бунарском водом, па ће се и он преобразити.

Анђи: Бољи је млађи удварач шворц, него богат и стар. Само је овај други кориснији.

Види: Када престане плажа, ти настави у биоскопу а он ће, ваљда, пристати.

Боси — Градиште: Кисељево је најзгодније за пецање, јер је тамо тија вода.

Лели — Чачак: Врбак је најбоље место за рандевуе а тога зела има доста крај Мораве.

Све својим редом

— А сад слободно ми отпевајте песму коју сте хтели синоћ да певате, слушаћу вас и спреман сам да у вама видим и душу.

Права љубав: — Чекај на мене моја драга, ја ћу се одмах вратити.

Чист рачун

— Како сте тешки господине шефе, већ годину дана вас учимо, а ви никако да научите да возите.